

[Justitsministeren.]

hastighedsbegrænsninger, gennemførtes disse ved ændringer af færdselsloven, hvorved justitsministeren for et år ad gangen blev bemyndiget til at fastsætte midlertidige hastighedsbegrænsninger for alle landets veje eller for enkelte vejstrækninger. I denne periode gennemførtes som bekendt en række forsøg med generelle hastighedsgrænser.

Bemyndigelsen til at indføre periodisk hastighedsbegrænsning blev ikke søgt fornyet i 1965 under henvisning til, at der i de undersøgelser, som transportforskningsudvalget havde foretaget af uheldstallene og uheldstallenes sværhedsgrad i forbindelse med de periodiske hastighedsbegrænsninger, ikke havde kunnet påvises nogen gunstig virkning af begrænsningerne, ligesom ophævelsen ikke var blevet fulgt af nogen stigning i uheldstallene.

De senere analyser af materialet fra 1961-64 har ikke ændret konklusionen af transportforskningsudvalgets undersøgelser.

På denne baggrund og under hensyn til, at et stort flertal i Folketinget i 1971 udtalte sig imod generelle hastighedsgrænser i bymæssigt bebyggede områder, har der efter min opfattelse ikke været grundlag for atter at rejse spørgsmålet.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, er jeg naturligvis rede til at overveje det på ny, hvis jeg får forelagt videnskabeligt materiale, som giver grundlag for at antage, at indførelse af generelle hastighedsgrænser i Danmark vil have en ulykkesdæmpende virkning. De udenlandske undersøgelser, der indtil for nylig har foreligget, har imidlertid ikke indeholdt væsentlige nye oplysninger i forhold til det materiale, der forelå ved afstemningen i Folketinget i 1971.

I justitsministeriet gennemgås i øjeblikket en ny svensk rapport om virkningen af de svenske hastighedsgrænser. Ifølge de svenske undersøgelser har der uden for byområder kunnet konstateres en nedgang i ulykkestallene, medens der ikke er særlige holdepunkter for at drage en tilsvarende konklusion med hensyn til de bymæssigt bebyggede områder.

Når denne gennemgang er afsluttet, vil jeg på grundlag af den på ny overveje

spørgsmålet om at etablere forsøg med generelle hastighedsgrænser i Danmark.

Af *K. J. Mortensen* til arbejdsministeren (2. juli 1973):

„Vil ministeren endnu en gang overveje muligheden for at give en dispensation i 2 år til videre drift af det af Vejle kommunes skov- og sportsudvalg drevne kondicenter i Idrættens Hus i Vejle?“

(Spm. nr. 277).

Begrundelse.

Gennem forskellig korrespondance har Vejle kommune søgt om en dispensation fra arbejderbeskyttelseslovens dagslyskrav vedrørende et kondicenter, som er indrettet i forbindelse med Idrættens Hus i Vejle. Efter forhandling med ministeren og efter ansøgning om dispensation har arbejdsministeriet den 14. maj 1973 meddelt Vejle kommune afslag på en dispensation til trods for, at denne dispensation er anbefalet af arbejdstilsynet i Vejle. Kondicentret, som blev åbnet den 1. august 1972, er forsynet med et luftkonditioneringsanlæg, der udskifter luften i lokalet 6-8 gange i timen, ligesom der findes klimaanlæg, der kan styre temperaturen i lokalet med ca. 1 grads nøjagtighed. Ydermere kommer, at centret er åbent ca. 44 timer på hver 6 dages uge, og at vagten i centret fordeles på 5 personer, således at disse i gennemsnit har 9-10 timer pr. uge fordelt på 6 dage i lokalet.

Det er oplyst over for mig, at Vejle kommune tidligere har anført, at man søgte en dispensation for centrets drift, indtil man var klar over, om der var interesse for et sådant kondicenter i Vejle. Det oplyses nu, at siden centret blev åbnet den 1. august 1972, har der i perioden indtil den 30. juni 1973 været aflagt 15.525 besøg i centret, og det synes hermed bevist, at der er både en interesse og behov for et sådant kondicenter i Vejle-området.

Det er samtidig oplyst over for mig, at årsagen til dispensationsansøgningen er den, at man har planer om en udvidelse af Idrættens Hus i Vejle, men at dette på grund af anlægsstop og den økonomisk stramme situation er udsat i ca. 2 år, hvorfor der også er søgt en dispensation for videre drift af det